

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Összegezhető-e az indokolásban ismertetett közösségi joggal, így különösen az EK 43., EK 48., EK 49. és EK 56. cikkel, valamint a gazdasági verseny Szerződésben kimondott elvével és a hátrányos megkülönböztetés Szerződésben rögzített tilalmával a közúti üzemanyagtöltő állomások közötti legkisebb megengedett távolságot megállapító olasz nemzeti és regionális rendelkezések, így különösen a 8/2001 latiumi regionális törvény (jelen ügyben alkalmazandó és az eddig kifejtettek szerint az eljáró bíróság előtt lévő jogvita eldöntéséhez lényeges) 13. cikke, valamint a nemzeti referenciaszabályok (a 32/1998 törvényerejű rendelet, módosításaival és kiegészítéseivel együtt, az 57/2001 törvény és a 2001. október 31-i miniszteri rendelet) azon rendelkezései, amelyek az államot a Corte Costituzionale ítélezési gyakorlata szerint megillető jogalkotási jogkörben az említett 13. cikkhez hasonló, a közúti üzemanyagtöltő állomások közötti legkisebb megengedett távolságot megállapító regionális rendelkezések megalkotását teszik lehetővé vagy legalábbis nem tiltják?

Az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-70/06. sz., Audi AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2008. július 9-én hozott ítélete ellen az Audi AG által 2008. szeptember 16-án benyújtott fellebbezés

(C-398/08. P. sz. ügy)

(2008/C 301/32)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Audi AG (képviselők: S. O. Gillert és Dr. F. Schiwiek ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az ítéletet;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal második fellebbezési tanácsának az R 237/2005-2. sz. ügyben 2005. december 16-án hozott határozatát annyiban, amennyiben az az elbíráló határozata ellen benyújtott fellebbezést részben elutasította;
- a Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze a Bíróság, az Elsőfokú Bíróság és a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 40/94/EK tanács rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése: az Elsőfokú Bíróság – amint korábban a fellebbezési tanács – nem állapította meg megfelelő módon az érintett közönségeket. A bejelentett közösségi védjeggyel érintett áruk és szolgáltatások nagy számát tekintve elfogadhatatlan egy általános megközelítés.

Továbbá az Elsőfokú Bíróság a megkülönböztető képesség vizsgálatánál túl szigorú mércét alkalmazott. Az Elsőfokú Bíróság félreismerte, hogy az úgynevezett reklámjelmondatok lényegében szóvédjegyek. Mindazonáltal az Elsőfokú Bíróság egyedül azon tény alapján, hogy véleménye szerint a bejelentett „Vorsprung durch Technik” védjegy esetében reklámszövegről van szó, a megkülönböztető képesség megállapításának nyilvánvalóan szigorúbb követelményeit állította fel.

A 40/94/EK tanács rendelet 63. cikkének a megsértése: az Elsőfokú Bíróság a fellebbezési tanács határozatának a felülvizsgálatára szorítkozott. A felek által előadott, a fellebbezési tanács határozatának tárgyát nem képező új tényeknek az Elsőfokú Bíróság nem adott helyt és a határozathozatal során nem is vette figyelembe őket. Az Elsőfokú Bíróság a megkülönböztető képesség vizsgálata során azonban az alperes által először az ellenkérelemben továbbított dokumentumokra hivatkozott. Azon megállapítást, miszerint a „Vorsprung durch Technik” bejelentett közösségi védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, az Elsőfokú Bíróság meghatározó mértékben a dokumentumok tartalmával és e tartalom értékelésével indokolta.

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített harmadik tanács) T-266/02. sz., Deutsche Post AG, támogatja a Németországi Szövetségi Köztársaság, kontra az Európai Közösségek Bizottsága, támogatja a Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (BIEK) és a UPS Europe NV/SA, ügyben 2008. július 1-jén hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2008. szeptember 15-én (2008. szeptember 12-én faxon) benyújtott fellebbezés

(C-399/08. P. sz. ügy)

(2008/C 301/33)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Kreuzschitz, J. Flett, B. Martenczuk meghatalmazottak)

Többi fél az eljárásban: Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Németországi Szövetségi Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a megtámadott ítéletet teljes egészében helyezze hatályon kívül.
- A Bíróság az alapokmányának 61. cikke értelmében állapítsa meg, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a határozat sérti az EK 87. cikk (1) bekezdését, és ennek megfelelően a keresetet utasítsa el. Másodlagosan a Bizottság kéri az ügynek az Elsőfokú Bírósághoz való visszautalását.
- A Bíróság a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A másik fél az eljárásban a Deutsche Post AG (DPAG), a postai szolgáltatások területén nemzetközileg tevékenykedő nagyvállalat, amely állami forrásokból jelentős kompenzációs kifizetéseket kapott. Az EK 82. cikk szerinti, 2002. évi külön határozatban, amelyet nem támadtak meg, a Bizottság megállapította, hogy a DPAG a csomagpiacon a költségeket nem fedező árak révén visszaélt piaci erőfölényével. Mivel a DPAG az érintett időszakban mindenhol veszteségeket termelt, ezen agresszív árpolitika csak olyan eszközökkel volt finanszírozható, amelyeket a vállalat pénzügyi ellentételezésként kapott.

A jelen fellebbezésben lényegében azon kérdésről van szó, hogy a Bizottság mely elemzési módszert alkalmazhatta a jelen ügy konkrét körülményei között annak megállapításakor, hogy a DPAG jogellenes támogatást kapott.

Az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben előnyben részesített módszer szerint meg kellett vizsgálni a vállalkozásnak a közszolgáltatási kötelezettségekkel összefüggő, a vizsgált időszakot érintő valamennyi költségét és bevételetét annak megállapítása érdekében, hogy a vállalkozás az államtól túlzott pénzügyi ellentételezést kapott-e. Mivel fennállt ilyen túlkompensáció, ebből arra lehetett következtetni, hogy ezen forrásokat a háztól házig való csomagszállítási szolgáltatások szomszédos piacán folytatott tisztességtelen árpolitika finanszírozásához is felhasználták.

A határozatban alkalmazott módszer szerint megvizsgálták a szomszédos piacon a tisztességtelen árpolitika által előidézett hiányokat, valamint azt, hogy e hiányokat állami forrásokból ellentételezték-e, vagy sem. Amennyiben ilyen ellentételezést megállapítanak, és nem áll fenn más finanszírozási forrás (a vállalkozás saját eszközei formájában), ebből arra kell következtetni, hogy a háztól házig való csomagszállítási szolgáltatások szomszédos piacán folytatott tisztességtelen árpolitika finanszírozásához állami eszközöket használtak fel.

A Bizottság a határozatában alkalmazott módszert megfelelőnek tartja. Annak segítségével – azon feltételezést is magában foglaló

logikus érvelés alapján, hogy a pénznek végül is valahonnan jönnie kell – jogellenes állami támogatás fennállására lehet következtetni. A megtámadott ítélet nem vonta kétségbe sem az érvelést, sem az annak alapjául szolgáló tényeket. Mindazonáltal az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletben minden további magyarázat nélkül azon álláspontból indult ki, hogy csak az első módszer jöhet számításba.

A Bizottság a következő jogalapokra hivatkozik: fennáll az EK 87. cikk (1) bekezdésének és a 86. cikk (2) bekezdésének a megsértése, mivel e rendelkezéseket a megtámadott ítéletben hibásan értelmezték abban az értelemben, hogy azok kizárják a megtámadott ítéletben egyébként nem kifogásolt módszert, amely logikus és helytálló érvelés alapján lehetővé teszi a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatás fennállására való következtetést. Továbbá a Bizottság az Elsőfokú Bíróság hatáskörének hiányára és az EK 230. cikk megsértésére hivatkozik, mivel az Elsőfokú Bíróság túllépett a hatáskörén és az EK 230. cikkben előírt felülvizsgálati jogkörön, valamint hivatkozik a Bíróság alapokmányának 36. cikkére, mivel az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta a határozatban alkalmazott módszer jogellenességét megindokolni.

High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2008. szeptember 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Football Association Premier League Ltd, Net Med Hellas SA, Multichoice Hellas SA kontra QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

(C-403/08. sz. ügy)

(2008/C 301/34)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság)

Az alapeljárás felei

Felperes: Football Association Premier League Ltd, Net Med Hellas SA, Multichoice Hellas SA

Alperes: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen